هزینهٔ تمامی مجسمه‌های عریان چوبی امام جماعت هیزمان بخشیدنی نیست؛ پرداخت از جیب مؤمنان

گفت‌وگو با حجت‌الاسلام والمسلمین رضا کاظمی‌نژاد، امام جماعت مسجد جامع هیزمان، درباره تصمیم شورای مسجد برای فروش ۱۲ مجسمه عریان چوبی و هزینه‌های تازه‌ای که بر دوش نمازگزاران گذاشته شده است

گفت‌وگو از: مهسا رحیمی‌فر

پیشنهاد/ شورای مسجد برای هزینه‌کرد

۱ - ۶ تیر ۱۴۰۳ ـ ۴ ذی‌القعده ۱۴۴۵ ـ ۲۳ ژوئن ۲۰۲۴

۱۲ مجسمه عریان چوبی که سال‌ها در ورودی شبستان مسجد جامع هیزمان ایستاده بودند، از ۱۵ خرداد در انبار نگهداری می‌شوند. تصمیم شورای مسجد برای جمع‌آوری این مجسمه‌ها با رأی ۹ به ۴ گرفته شد. هزینه جابه‌جایی، نگهداری و احتمالاً فروش یا اهدای آن‌ها بر عهده مؤمنان گذاشته شده است. حجت‌الاسلام والمسلمین رضا کاظمی‌نژاد، امام جماعت مسجد، در این گفت‌وگو توضیح می‌دهد چرا این تصمیم گرفته شد و چرا او با آن موافق نبود.

آقای کاظمی‌نژاد، چرا شورای مسجد تصمیم گرفت این مجسمه‌ها را جمع کند؟

به گفته اعضای شورا، این مجسمه‌ها با فضای معنوی مسجد سازگار نیستند و برای بسیاری از نمازگزاران، به‌ویژه خانواده‌ها و کودکان، مزاحمت ایجاد می‌کنند. برخی از اعضا می‌گویند وقتی مسجد در مسیر پیاده‌روی اصلی شهر قرار دارد، باید ظاهری کاملاً محتشمانه داشته باشد. رأی‌گیری هم در جلسه‌ای با حضور ۱۳ نفر انجام شد و نتیجه آن ۹ به ۴ بود.

شما چرا مخالف بودید؟

من معتقدم که این مجسمه‌ها بخشی از تاریخ محله‌اند و بسیاری از مؤمنان قدیمی با آن‌ها خاطره دارند. به جای جمع‌آوری، می‌شد برای هر کدام توضیح کوتاهی در کنار ورودی نصب کرد یا حتی یک تابلوی راهنما درباره سبک و زمان ساخت آن‌ها گذاشت. فروش یا اهدای آن‌ها هم کار ساده‌ای نیست، چون بسیاری از مؤمنان حاضر نیستند چیزی را که وقف مسجد شده، به دست دیگران بدهند.

هزینه‌ها دقیقاً چقدر برآورد شده است؟

برآورد اولیه ۱۸۰ میلیون تومان است. این رقم شامل جابه‌جایی با جرثقیل، بسته‌بندی، حمل‌ونقل و هزینه انبار برای یک سال است. اگر مجسمه‌ها فروخته شوند، بخشی از این مبلغ جبران می‌شود، اما تا امروز هیچ خریدی برای آن‌ها ثبت نشده است. ما از هیئت‌امنای مسجد خواسته‌ایم که این مبلغ را از محل درآمد سالانه تأمین کند، نه از جیب مؤمنان.

گفته می‌شود برخی از این مجسمه‌ها ارزش هنری دارند. آیا کارشناسی انجام شده است؟

بله، یک کارشناس از انجمن حامیان میراث فرهنگی شهر هیزمان بازدید کرده و گزارشی داده است. به گفته او، سه مجسمه از ۱۲ تا قابل توجه‌اند و دست‌کم دو تا از آن‌ها می‌توانند در موزه‌ای خصوصی نگهداری شوند. اما همین گزارش هم تأکید کرده که ارزش اصلی این آثار در پیوند آن‌ها با مسجد است و جدا کردن‌شان از این بافت، بخش بزرگی از معنای آن‌ها را از بین می‌برد.

اگر مجسمه‌ها فروخته شوند، پول آن به کجا می‌رود؟

پیشنهاد شده است که درآمد احتمالی صرف تعمیر سقف شبستان شود. سقف مسجد از زمستان گذشته دچار چکه‌هایی شده که نگرانی جدی ایجاد کرده است. اما هنوز هیچ تصمیم نهایی گرفته نشده و همه‌چیز به رأی مؤمنان در جلسه‌ای دیگر بستگی دارد.

شما برای ادامه کار چه پیشنهادی دارید؟

پیشنهاد من این است که مجسمه‌ها جمع‌آوری نشوند، بلکه در جای خود بمانند و توضیح کوتاهی درباره هر کدام نصب شود. همچنین پیشنهاد کرده‌ام که یک کمیته سه‌نفره از اهالی محله و فرهنگیان تشکیل شود تا درباره سرنوشت آثار تصمیم‌گیری کند، نه فقط شورای مسجد. اگر این کار انجام نشود، ترس من این است که بعد از چند سال، کسی اصلاً نداند این مجسمه‌ها چه معنایی داشته‌اند.

پیش‌بینی شما از واکنش مؤمنان چیست؟

بخشی از مؤمنان، به‌ویژه کسانی که سال‌ها این مجسمه‌ها را دیده‌اند، از تصمیم ناراضی‌اند و فکر می‌کنند بدون مشورت گسترده گرفته شده است. بخشی دیگر هم می‌گویند اگر مسجد پول ندارد، نباید هزینه‌ای بر دوش نمازگزاران بگذارد. به نظر من، اگر جلسه‌ای عمومی برای شنیدن نظرها برگزار شود، بسیاری از این نگرانی‌ها برطرف می‌شود. متأسفانه تاکنون چنین جلسه‌ای برگزار نشده است.

پیشنهاد/ شورای مسجد برای هزینه‌کرد

□ ۱ - ۶ تیر ۱۴۰۳ ـ ۴ ذی‌القعده ۱۴۴۵ ـ ۲۳ ژوئن ۲۰۲۴ ـ پنجشنبه ـ بامدادی ـ ۴

هزینهٔ تمامی مجسمه‌های عریان چوبی امام جماعت هیزمان بخشیدنی نیست؛ پرداخت از جیب مؤمنان

گفت‌وگو با حجت‌الاسلام والمسلمین رضا کاظمی‌نژاد، امام جماعت مسجد جامع هیزمان، درباره تصمیم شورای مسجد برای فروش ۱۲ مجسمه عریان چوبی که سال‌ها در ورودی شبستان ایستاده بودند، از ۱۵ خرداد در انبار نگهداری می‌شوند

گفت‌وگو از: مهسا رحیمی‌فر

۱۲ مجسمه عریان چوبی که سال‌ها در ورودی شبستان مسجد جامع هیزمان ایستاده بودند، از ۱۵ خرداد در انبار نگهداری می‌شوند. تصمیم شورای مسجد برای جمع‌آوری این مجسمه‌ها با رأی ۹ به ۴ گرفته شد. هزینه جابه‌جایی، نگهداری و احتمالاً فروش یا اهدای آن‌ها بر عهده مؤمنان گذاشته شده است. حجت‌الاسلام والمسلمین رضا کاظمی‌نژاد، امام جماعت مسجد، در این گفت‌وگو توضیح می‌دهد چرا این تصمیم گرفته شد و چرا او با آن موافق نبود.

آقای کاظمی‌نژاد، چرا شورای مسجد تصمیم گرفت این مجسمه‌ها را جمع کند؟

به گفته اعضای شورا، این مجسمه‌ها با فضای معنوی مسجد سازگار نیستند و برای بسیاری از نمازگزاران، به‌ویژه خانواده‌ها و کودکان، مزاحمت ایجاد می‌کنند. برخی از اعضا می‌گویند وقتی مسجد در مسیر پیاده‌روی اصلی شهر قرار دارد، باید ظاهری کاملاً محتشمانه داشته باشد. رأی‌گیری هم در جلسه‌ای با حضور ۱۳ نفر انجام شد و نتیجه آن ۹ به ۴ بود.

شما چرا مخالف بودید؟

من معتقدم که این مجسمه‌ها بخشی از تاریخ محله‌اند و بسیاری از مؤمنان قدیمی با آن‌ها خاطره دارند. به جای جمع‌آوری، می‌شد برای هر کدام توضیح کوتاهی در کنار ورودی نصب کرد یا حتی یک تابلوی راهنما درباره سبک و زمان ساخت آن‌ها گذاشت. فروش یا اهدای آن‌ها هم کار ساده‌ای نیست، چون بسیاری از مؤمنان حاضر نیستند چیزی را که وقف مسجد شده، به دست دیگران بدهند.

هزینه‌ها دقیقاً چقدر برآورد شده است؟

برآورد اولیه ۱۸۰ میلیون تومان است. این رقم شامل جابه‌جایی با جرثقیل، بسته‌بندی، حمل‌ونقل و هزینه انبار برای یک سال است. اگر مجسمه‌ها فروخته شوند، بخشی از این مبلغ جبران می‌شود، اما تا امروز هیچ خریدی برای آن‌ها ثبت نشده است. ما از هیئت‌امنای مسجد خواسته‌ایم که این مبلغ را از محل درآمد سالانه تأمین کند، نه از جیب مؤمنان.

گفته می‌شود برخی از این مجسمه‌ها ارزش هنری دارند. آیا کارشناسی انجام شده است؟

بله، یک کارشناس از انجمن حامیان میراث فرهنگی شهر هیزمان بازدید کرده و گزارشی داده است. به گفته او، سه مجسمه از ۱۲ تا قابل توجه‌اند و دست‌کم دو تا از آن‌ها می‌توانند در موزه‌ای خصوصی نگهداری شوند. اما همین گزارش هم تأکید کرده که ارزش اصلی این آثار در پیوند آن‌ها با مسجد است و جدا کردن‌شان از این بافت، بخش بزرگی از معنای آن‌ها را از بین می‌برد.

اگر مجسمه‌ها فروخته شوند، پول آن به کجا می‌رود؟

پیشنهاد شده است که درآمد احتمالی صرف تعمیر سقف شبستان شود. سقف مسجد از زمستان گذشته دچار چکه‌هایی شده که نگرانی جدی ایجاد کرده است. اما هنوز هیچ تصمیم نهایی گرفته نشده و همه‌چیز به رأی مؤمنان در جلسه‌ای دیگر بستگی دارد.

شما برای ادامه کار چه پیشنهادی دارید؟

پیشنهاد من این است که مجسمه‌ها جمع‌آوری نشوند، بلکه در جای خود بمانند و توضیح کوتاهی درباره هر کدام نصب شود. همچنین پیشنهاد کرده‌ام که یک کمیته سه‌نفره از اهالی محله و فرهنگیان تشکیل شود تا درباره سرنوشت آثار تصمیم‌گیری کند، نه فقط شورای مسجد. اگر این کار انجام نشود، ترس من این است که بعد از چند سال، کسی اصلاً نداند این مجسمه‌ها چه معنایی داشته‌اند.

پیش‌بینی شما از واکنش مؤمنان چیست؟

بخشی از مؤمنان، به‌ویژه کسانی که سال‌ها این مجسمه‌ها را دیده‌اند، از تصمیم ناراضی‌اند و فکر می‌کنند بدون مشورت گسترده گرفته شده است. بخشی دیگر هم می‌گویند اگر مسجد پول ندارد، نباید هزینه‌ای بر دوش نمازگزاران بگذارد. به نظر من، اگر جلسه‌ای عمومی برای شنیدن نظرها برگزار شود، بسیاری از این نگرانی‌ها برطرف می‌شود. متأسفانه تاکنون چنین جلسه‌ای برگزار نشده است.

پیشنهاد/ شورای مسجد برای هزینه‌کرد

□ ۱ - ۶ تیر ۱۴۰۳ ـ ۴ ذی‌القعده ۱۴۴۵ ـ ۲۳ ژوئن ۲۰۲۴ ـ پنجشنبه ـ بامدادی ـ ۴

#